

Dragi gospod Doropoljski!

Vaš in moj ljubi „Zvonček“ mi jako ugaja, komaj čakam, da čez mesec dni dobim drugega. Berem še bolj počasi, zato si pa bolj zapomnim.

Kot 6letna čitateljica bi Vam tudi jaz rada kaj zapisala v ljubi „Zvonček“, pa za danes ne vem prav nič drugega kakor da Vam voščim veselo in srečno Novo leto. V znamenje ljubkega spoštovanja do Vas Vam pošiljam šopek ponižno dišečih vijolic, ki sem jih nabrala na dan „Nedolžnih otročičev“ na našem vrtu. Ostanite mi zdravi, to Vam želi vdana Vam šestletna

Božena Jelenčeva
na Dvoru.

Odgovor:

Ljuba Božena!

Kako sem bil iznenađen, ko sem prejel Tvoje vijolice. Hvala Ti lepa za pozornost! Glej, zima je, pa na Tvojem vrtu že poganjajo ljubke znanilke pomladi. Ali jih ne zamori nobena sila? In tako naj tudi v Tvojem srcu vedno dehtiti cvetje poniznosti in nedolžnega veselja.

Cenjeni gospod Doropoljski!

Rad čitam „Zvonček“, posebno pa Vaša pisma. Hočem Vam tudi pisati in prosim, da mi odgovorite. Star sem 10 let, hodim v tretji razred. Moj oče je učitelj in mati učiteljica. Postal bi rad odvetnik, pa bom se še moral veliko učiti. Pridite po Novem letu k nam. Rad bi Vas poznal. Moja mati je rekla, da Vas je že videla in slišala govoriti. Priložil sem dve zastavici. Želim Vam veselo Novo leto! Srčno Vas pozdravlja

Božidar Godec
v Lembahu.

Odgovor:

Ljubi Božidar!

Hvala lepa za povabilo! Res, prav prijazen si. A moraš mi oprostiti, ker se ne

morem odzvati Tvojemu povabilu. Tako sem navezan na svoje delo in na svoj kotiček, da ne morem nikamor z doma. Ako se mi kdaj pozneje ponudi ugodna prilika, pa Te obiščem. Bova kaj pomoževala. Saj moraš biti prebrišana glavica, ko si želiš postati odvetnik.

*

Dragi gospod Doropoljski!

Zopet bi se rada stisnila v Vaš kotiček in se malo pogovorila z Vami. V prejšnjem pismu sem Vam obljubila planinski pozdrav. Mama mi je obljubila, da pojdem z njo na Črno Prst in da Vam takrat pošljem planik. Ko sem prišla na Gorenjsko, pa nisem mogla več na gore. Bilo je tako mrzlo, da ni mogel nobeden več na vrhe. Tičali smo v sobi kakor tiček v kletki. Kadar je bilo grdo vreme, pa sem jaz pletla, moja sestrična pa je pisala nalogo. Milke ni več tukaj, ona je ostala pri mami, da bi ji kaj pomagala. Tudi v šolo hodi v Bohinju. Jaz sem ji že pisala in hitro sem dobila odgovor. Pisala je, da Vam bo tudi njen brat pisal. Sporoča mi tudi, da jim že Miklavž potresa in obeta mnogo daril. Na Vseh svetnikov dan sem bila na grobu Adamiča in Lundra. Videla sem Sokole, ki so stali ob grobu kot častna straža. Pevci so peli žalostinke. Ko sem bila v Ljubljani, sem tudi šla v kinematograf ter sem videla lepo zgodovinsko sliko. Prinesla sem dva ptička s seboj, ime jima je lišček in grilček. Doma sta iz kranjskih gozdov. Prav lična sta in lepo pojeta. Tukaj še ni bilo hude zime, še vedno pihlja topel vetrič in sije prijazno solnce. Presrčno Vas pozdravljam! Vaša vdana

Kristinka Schullerjeva.

Odgovor:

Ljuba Kristina!

Res si pridna, in veseli me, da se tako rada pogovarjaš z menoj! Vidim, da je tvoje življenje prijetno in ugodno. Želim od srca, da ostane tako tudi v tem letu!

